

Léta sedmdesátá a osmdesátá

V důsledku normalizačních represí hudebních vědců byla ukončena práce SČS, jehož byla SČSHV součástí a ta byla k 1. lednu 1972 právně zlikvidována. 27. března byla ministerstvem kultury schválena koncepce nové České hudební společnosti.

Přípravný výbor České hudební společnosti, který vyvíjel významnou aktivitu v období od léta 1972 do poloviny roku 1974, tvořili Jiří Bajer (předseda), Jan Budík, Jan Hanuš, který doplňovali Viktor Kalabis, František Sedlák, Čestmír Stašek a Dagmar Palacká. Rámcově byl podřízen Ministerstvu kultury a správně zařazen do Hudebního studia při Správě kulturních zařízení MK ČSR. 7. září 1973 je ČHS schválena jako dobrovolná společenská organizace. Toto období je z hlediska historie SHV velice významné, i přes řadu problémů a omezení se podařilo uskutečnit řadu akcí (sbormistrovské kurzy, kurzy modernizace HV, 1. festival dětských sborů v Olomouci, přednášky pro učitele, kurz hry na zobcovou flétnu, na Slovensku seminář Hudební nástroj ve škole, Setkání přátel komorní hudby v Novém Jičíně ...)

12. prosince 1975 se uskutečnila ustavující konference **České hudební společnosti**, které předsedal **Jiří Bajer**. ČHS byla organizačně rozdělena do sekcí a ty následně do odborných komisí. Z našeho pohledu je důležitá II. Sekce pedagogická, jejímž rámci pracovalo několik komisí: komise pro předškolní hudební výchovu (vedla ji Olga Janovská z Nového Jičína), komise pro hudební výchovu na základních školách (Miroslav Střelák), komise pro lidové školy umění (Zdeněk Pachovský z Karlových Varů), komise pro speciální hudební pedagogiku (Jitka Schánilcová), komise pro výchovné koncerty (Jiří Pilka), komise pro učební pomůcky a hudební nástroje (Miroslav Střelák). Se sekcí hudebně výchovnou je spojeno i jméno Evžena Valového. Ve třetí Sekci pro zájmovou uměleckou činnost pracovala komise dětského sborového zpěvu (Čestmír Stašek). Zvláště důležitou komisí v I. Sekci kulturně politické byla komise propagační, jejíž předsedou byl Václav Korbel, šéfredaktor časopisu Hudební nástroje. V rámci ČHS a její organizační struktury začala pracovat další zájmová sdružení, většinou pečující o odkaz významných osobností české hudby (Společnost Bohuslava Martinů, Společnost Bedřicha Smetany ad., dále např. Společnost pro starou hudbu). Po 2. konferenci ČHS (5. května 1982), která potvrdila ve funkci předsedy Jiřího Bajera a svým usnesením umožnila přijetí do té doby samostatných organizací – např. Hudební mládeže ČSR (květen 1982) nebo ustavení organizací nových (Česká jazzová společnost – květen 1983, Společnost Gustava Mahlera – květen 1986). Členská základna v tomto období vzrostala na téměř na 15 tisíc členů (!). Strukturu ČHS v té době tvořily 3 odborné sekce s 18 komisemi – pedagogická sekce měla 11 komisí. Existovalo 14 zájmových sdružení a 6 krajských poboček. Společnost dala podnět k celostátním setkáním hudebních pedagogů, skladatelů, umělců a muzikologů na konferencích pořádaných v Nitře v letech 1984 a 1986. Je dobré zmínit, že výsledkem těchto jednání byl vznik 15 škol s rozšířenou výukou hudební výchovy nebo počátek příprav zřizování gymnázií s rozšířenou výukou hudební výchovy. Poukázaly rovněž na neudržitelnou situaci vzniklou realizací tzv. Nové koncepce vzdělávání, která odstranila hudební výchovu z osmých a devátých ročníků základních škol. 3. konference ČHS se uskutečnila v listopadu 1987.

Po další roky byla ČHS spjata se jménem paní **Míly Smetáčkové** a nesmíme opomenout paní **Evu Štrausovou**. Vyčítal bych si, kdybych nezmínil pana **Stanislava Tesaře**. Nesmíme zapomenout ani na paní Hanu Halíkovou, která se po dlouhá léta podílela na organizování hudebních kurzů.

Hudebně výchovná sekce v čele s Evženem Valovým se v prosinci 1989 přejmenovala na **Společnost pro HV v rámci ČHS**.